

Bruxelles, den 18. juni 2026
(OR. en)

10802/26
ADD 1

COPEN 236
CT 82
DROIPEN 114
JAI 849

FØLGESKRIVELSE

---

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 17. juni 2026

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.: COM(2026) 277 annex

Vedr.: BILAG
RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge

---

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 277 annex.

Bilag: COM(2026) 277 annex

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.6.2026
COM(2026) 277 final

ANNEX

BILAG

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge

{SWD(2026) 148 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge

1 INDLEDNING

Direktiv 2018/1673 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge (i det følgende benævnt "direktivet") trådte i kraft den 2. december 2018. De 25 EU-medlemsstater¹ der er bundet af direktivet (dvs. alle undtagen Danmark og Irland), skulle bringe de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, i kraft senest den 3. december 2020.

I overensstemmelse med direktivets artikel 14, stk. 1, vurderes det i denne rapport, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet. Den foreliggende rapport forelægges som bilag til rapporten i henhold til direktivets artikel 14, stk. 2, og indeholder en vurdering af direktivets merværdi.

Denne analyse er baseret på oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt til Kommissionen frem til den 20. oktober 2025, samt på en ekstern undersøgelse.

For at lette politisamarbejdet og det retlige samarbejde samt forhindre kriminelle i at udnytte mindre strenge nationale systemer indeholder direktivet fælles definitioner af strafbare handlinger og sanktioner på tværs af EU's medlemsstater med henblik på at bekæmpe hvidvask af penge. Da hvidvask af ulovligt udbytte udgør en central drivkraft for organiseret kriminalitet, bidrager direktivet til at svække det finansielle grundlag for kriminelle netværk og støtter bestræbelserne på at nedbryde dem. Det kræver, at medlemsstaterne, når det sker forsætligt, kriminaliserer konvertering eller overførsel af formuegoder, der vides at stamme fra kriminel aktivitet, hemmeligholdelse eller tilsløring af disse formuegoders sande art, oprindelse, placering, bevægelser eller ejerskab samt erhvervelse, besiddelse eller brug af sådanne formuegoder. Direktivet giver også medlemsstaterne mulighed for at udvide lovovertrædelsen hvidvask af penge til tilfælde, hvor lovovertræderen "mistænkte eller burde have vidst", at formuegoderne hidrørte fra kriminel aktivitet. Det forpligter medlemsstaterne til at indføre skærpende omstændigheder (f.eks. involvering af en kriminel organisation eller hvidvask via erhvervsmæssige aktiviteter) og kræver, at sanktionerne er effektive, proportionale og afskrækkende, herunder en maksimal minimumsstraf på mindst fire års fængsel og, hvor det er relevant, foranstaltninger vedrørende ansvar for juridiske enheder. Det indeholder regler om jurisdiktion og forpligtelsen til at indefryse og konfiskere udbytte og redskaber og forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der findes effektive efterforskningsredskaber til efterforskning af hvidvask af penge.

Rapporten viser, at medlemsstaterne har gjort en betydelig indsats for at sikre, at de nationale love er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser, men at der stadig er visse uoverensstemmelser og mangler i et begrænset antal medlemsstater.

---

¹ Når der i denne rapport henvises til "25 medlemsstater" eller et hvilket som helst andet antal medlemsstater, betyder det, at der er tale om medlemsstater, der er bundet af direktivet.

Ud over den analyse, der fremlægges i denne rapport på grundlag af de oplysninger, der hidtil er stillet til rådighed for Kommissionen, kan der være yderligere udfordringer i forbindelse med gennemførelsen samt andre bestemmelser, der ikke er indberettet til Kommissionen, eller yderligere lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige udviklinger, der påvirker gennemførelsen. Denne rapport bør derfor ikke forhindre Kommissionen i fortsat at vurdere gennemførelsen og implementeringen af direktivet i medlemsstaterne.

2 OVERHOLDELSE OG GENNEMFØRELSE AF DIREKTIVET EFTER BESTEMMELSE

I dette kapitel gennemgås medlemsstaternes gennemførelse af direktivet i national lovgivning, og det vurderes artikel for artikel, om de nationale love og bestemmelser er fuldstændige og i overensstemmelse med kravene i direktivet.

Artikel 2 – Definitioner (herunder underliggende lovovertrædelser)

Artikel 2 indeholder tre definitioner. I **artikel 2, stk. 1**, defineres "**kriminell handling**" som alle lovovertrædelser, der kan straffes med en maksimumsstraf på mindst et års fængsel, eller, hvis der ikke er fastsat nogen maksimumsstraf, alle lovovertrædelser, der kan straffes med en minimumsstraf på mere end seks måneders fængsel. Lovovertrædelser, der udgør en kriminell handling, betragtes som underliggende lovovertrædelser for hvidvask af penge, dvs. medlemsstaterne skal som minimum kriminalisere hvidvask af formuegoder, der hidrører fra disse lovovertrædelser.

Derudover skal medlemsstaterne, uanset strafferammerne, under alle omstændigheder medtage en række lovovertrædelser inden for hver af de 22 kategorier af lovovertrædelser, der er anført i artikel 2, stk. 1, (herunder de lovovertrædelser, der er harmoniseret på EU-plan)².

Et stort flertal af de medlemsstater, der er bundet af direktivet, er gået videre end dette ved at vedtage en såkaldt "all-crime"-tilgang, hvorved enhver strafbar handling kan udgøre en underliggende lovovertrædelse til hvidvask af penge. Fem medlemsstater (**Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Østrig**) udpeger specifikke kategorier af strafbare handlinger, der kan udgøre underliggende lovovertrædelser til hvidvask af penge.

Alle medlemsstater har korrekt gennemført definitionen af kriminell handling som fastlagt i artikel 2, stk. 1.

I **artikel 2, stk. 2**, fastsættes en bred definition af "**formuegoder**", der kan være genstand for hvidvask. I denne forbindelse defineres formuegoder som aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver. Selv om medlemsstaterne ikke specifikt har gennemført begrebet formuegoder i deres lovgivning om hvidvask af penge, indeholder de ofte definitioner i andre retsakter, som også anvendes til at definere genstandene for hvidvask af penge og dermed sikre overholdelse af bestemmelsen.

Mens 23 medlemsstater har gennemført definitionen af formuegoder som fastsat i artikel 2, stk. 2, ser det ud til, at lovgivningen i **Tyskland og Østrig** ikke anser sparede udgifter (såsom

---

² Jf. betragtning 5.

skatter, der undgås ved at begå en skatteforbrydelse) for formuegoder, der kan hvidvaskes. Den østrigske straffelovs § 165, stk. 6, udelukker i det væsentlige rene besparelser såsom urealiserede tab, der ikke er indtruffet, afkald på krav eller undgåede udgifter og gebyrer fra anvendelsesområdet for hvidvask af penge. Dette forhindrer de østrigske myndigheder i at anvende hvidvaskbestemmelser i tilfælde, hvor penge er sparet ved ulovligt ikke at betale skat og derefter hvidvaskes. I den tidligere version af § 261, stk. 5, i den tyske straffelov var udgifter, der var sparet gennem skatteunddragelse, udtrykkeligt omfattet af anvendelsesområdet for hvidvask af penge. Ved en reform i 2021 blev dette stykke slettet, hvorved sådanne sparede udgifter blev udelukket fra anvendelsesområdet. Derfor synes begge jurisdiktioner at mene, at kun formuegoder, der udgør en positiv stigning i en persons aktiver, f.eks. penge opnået gennem en lovovertrædelse som narkotikahandel eller en skatterabat, kan være genstand for hvidvask. Den brede definition af formuegoder i direktivet omfatter imidlertid alle former for formuegoder, herunder sparede udgifter, selv om de ikke udtrykkeligt er nævnt.

I **artikel 2, stk. 3**, defineres "**juridisk person**" som enhver enhed, der har status som juridisk person i henhold til gældende ret, dog ikke stater eller offentlige organer i forbindelse med udøvelsen af offentligretlige beføjelser eller offentligretlige internationale organisationer. På samme måde som med udtrykket "formuegoder" definerer mange medlemsstater "juridisk person" i anden lovgivning, som også finder anvendelse i forbindelse med hvidvask. Dette er i overensstemmelse med direktivet.

Artikel 3 – Hvidvask af penge

I henhold til **artikel 3, stk. 1**, skal medlemsstaterne kriminalisere a) konvertering eller overførsel af formuegoder, b) hemmeligholdelse eller tilsløring af forskellige træk ved formuegoderne og c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, i det omfang gerningsmanden til sådanne handlinger er bevidst om, at sådanne formuegoder stammer fra kriminel aktivitet.

Medlemsstaterne har gennemført denne bestemmelse på forskellige måder. Syv medlemsstater (**Bulgarien, Finland, Grækenland, Polen, Rumænien, Tjekkiet og Ungarn**) har indirekte gennemført det forsætlige elementet ved at støtte sig til generelle strafferetlige principper, der fastslår, at en lovovertrædelse kun foreligger, hvis det forsætlige element er til stede. De resterende medlemsstater har udtrykkeligt medtaget det forsætlige element i de nationale bestemmelser, der kriminaliserer hvidvask af penge.

Ved **artikel 3, stk. 2**, gives medlemsstaterne mulighed for yderligere at kriminalisere hvidvask af penge, når lovovertræderen ikke vidste, men havde mistanke om eller burde have vidst, at formuegoderne hidrørte fra en kriminel handling (uagtensom hvidvask af penge). **15 medlemsstater** gjorde brug af denne mulighed og kriminaliserede uagtensom hvidvask af penge³.

I betragtning af at komplekse hvidvaskordninger gør det vanskeligt at bevise den underliggende lovovertrædelse, har direktivet også til formål at fjerne praktiske og retlige hindringer for retsforfølgning af hvidvask af penge som en selvstændig lovovertrædelse. Med henblik herpå forpligter den medlemsstaterne til at muliggøre retsforfølgning og domfældelse for **hvidvaskning af penge uden krav om domfældelse for den underliggende lovovertrædelse (artikel 3, stk. 3, litra a)**, og uden at kræve, at myndighederne **beviser alle elementer af den**

---

³ Belgien, Cypern, Finland, Kroatien, Letland, Malta, Nederlandene, Polen, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn.

underliggende lovovertrædelse (hvilket kan omfatte identiteten på gerningsmanden til den kriminelle handling, som formuegoderne stammer fra) (**artikel 3, stk. 3, litra b**)). Dette benævnes herefter "selvstændig hvidvask af penge".

Seksten medlemsstater⁴ har ikke udtrykkeligt gennemført bestemmelsen, men **gennem "implicit gennemførelse"**, dvs. ved ikke udtrykkeligt at nævne i deres nationale lovgivning om hvidvask af penge, at betingelser såsom en tidligere eller samtidig domfældelse for den underliggende lovovertrædelse eller fastlæggelse af alle forhold og omstændigheder vedrørende den underliggende lovovertrædelse skal være opfyldt.

Kommissionen bemærker, at **tærsklen for at bevise formuegodernes ulovlige oprindelse ved domstolene varierer betydeligt mellem medlemsstaterne.**

I **fjorten medlemsstater**⁵ er det ikke nødvendigt at angive typen af den underliggende lovovertrædelse, når formuegodernes ulovlige oprindelse bevises. Det er tilstrækkeligt at fastslå, at de hvidvaskede formuegoder hidrører fra en kriminel handling, der er blevet begået, hvilket i væsentlig grad letter retsforfølgningen af hvidvask af penge.

Domstolene i en række medlemsstater stiller dog stadig høje krav til beviset for, at der foreligger en underliggende lovovertrædelse. **Ti medlemsstater**⁶ kræver stadig, at myndighederne identificerer den kategori af lovovertrædelser, som den underliggende lovovertrædelse tilhører (f.eks. narkotikahandel, menneskehandel, svig osv.). Blandt disse kræver to **medlemsstater (Bulgarien og Polen)** en særlig høj bevistærskel for den underliggende lovovertrædelse. **Bulgarien** kræver stadig, at det bevises, hvilken type strafbar handling der er tale om, samt tid og sted for begåelsen⁷. I **Polen** kræver retspraksis⁸, at det fastslås, at specifikke aktiver stammer fra en bestemt underliggende lovovertrædelse på en tilstrækkelig specifik måde.

Som det også er anført i evalueringsrapporten, er **direktivets ordlyd meget bred, hvilket giver mulighed for en sådan gennemførelse.** Direktivet kræver, at en domfældelse for hvidvask af penge er mulig, "uden at det er nødvendigt at fastslå alle faktiske elementer eller alle omstændigheder" i den underliggende lovovertrædelse, men en sådan ordlyd betyder, at lovgivningen stadig kan kræve, at myndighederne beviser alle elementer i den underliggende lovovertrædelse undtagen ét.

I betragtning af den store margen, som direktivet giver medlemsstaterne, er der med hensyn til **artikel 3, stk. 3, litra a) og b), ikke konstateret nogen tilfælde af manglende overholdelse.**

Alle medlemsstater har gennemført reglerne på en måde, der er i overensstemmelse med kravene om, at lovovertrædelser i forbindelse med hvidvask af penge omfatter formuegoder, der hidrører fra adfærd i en anden medlemsstat eller et tredjeland, hvor adfærden ville udgøre en underliggende lovovertrædelse, hvis den havde fundet sted i hjemlandet (artikel 3, stk. 3, litra c)).

---

⁴ Belgien, Bulgarien, Estland, Finland, Frankrig, Kroatien, Italien, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Sverige, Tjekkiet og Ungarn.

⁵ Belgien, Frankrig, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige og Østrig.

⁶ Bulgarien, Cypern, Estland, Grækenland, Kroatien, Polen, Portugal, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn.

⁷ Artikel 253 i den bulgarske straffelov.

⁸ Den øverste domstols dom vedrørende straffelovens § 299, stk. 1.

Af proportionalitetshensyn giver **artikel 3, stk. 4**, medlemsstaterne mulighed for at indskrænke anvendelsesområdet for grænseoverskridende sager, hvor hvidvask af penge er strafbart, dvs. når den underliggende lovovertrædelse fandt sted i lande, hvor en sådan adfærd ikke er kriminaliseret (krav om "dobbelt strafbarhed"). For visse kategorier af alvorlige lovovertrædelser er en sådan mulighed for at indskrænke det grænseoverskridende anvendelsesområde imidlertid ikke tilgængelig. I tilfælde af deltagelse i en organiseret kriminel gruppe, terrorisme, menneskehandel, smugling af migranter, seksuel udnyttelse, narkotikahandel og korrupsion, som er begået i en anden EU-medlemsstat eller et tredjeland, skal det stadig være muligt at retsforfølge en person for hvidvask af penge, selv om den adfærd, der genererede pengene, ikke udgør en strafbar handling i det andet land.

Otte medlemsstater⁹ gjorde brug af muligheden for at kræve "dobbelt strafbarhed". Dog kræver **Luxembourg**¹⁰ dobbelt strafbarhed for nogle af de lovovertrædelser, for hvilke et sådant princip ikke bør anvendes, nemlig deltagelse i en kriminel organisation og afpresning. .

Endelig skal medlemsstaterne sikre, at den adfærd, der kriminaliseres som hvidvask af penge i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), er strafbar i tilfælde af "**selvhvidvask**" (**artikel 3, stk. 5**), dvs. et tilfælde, hvor den person, der begik eller var involveret i den underliggende lovovertrædelse, hvidvasker udbyttet fra sin egen forbrydelse.

Medlemsstaterne har udtrykkeligt gennemført denne bestemmelse i deres nationale lovgivning **eller implicit** ved ikke at gøre det til en betingelse, at gerningsmanden til den underliggende lovovertrædelse er en anden end gerningsmanden til hvidvaskningsforbrydelsen. Nogle medlemsstater har **undtagelser** i deres nationale lovgivning **som ikke påvirker overholdelsen**, f.eks. kræver **Tyskland**, at de ulovlige aktiver på en eller anden måde bringes i omsætning, og **Italien og Estland** udelukker anvendelse til personlig nydelse fra anvendelsesområdet. Der er derfor ikke konstateret tilfælde af manglende overensstemmelse.

Artikel 4 – Medvirken og tilskyndelse, anstiftelse og forsøg

I henhold til **artikel 4** skal **medvirken og tilskyndelse til** samt **forsøg på** hvidvask af penge kunne straffes som en strafbar handling.

Alle 25 medlemsstater har gennemført artikel 4 korrekt.

Artikel 5 – Sanktioner for fysiske personer

I henhold til **artikel 5** skal hvidvask af penge og accessoriske lovovertrædelser **straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, proportionale og har en afskrækkende virkning**, og navnlig skal hvidvask af penge straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fire år.

I denne forbindelse bemærker Kommissionen, at Sverige¹¹ i sin lovgivning har fastsat en maksimumsstraf på to år, mens **Grækenland**¹² tilsyneladende ikke har fulgt tærsklen på fire år, hvis den underliggende lovovertrædelse er en mindre forseelse, hvilket i praksis betyder, at

---

⁹ Estland, Finland, Grækenland, Luxembourg, Portugal, Tyskland, Ungarn og Østrig.

¹⁰ Artikel 506-3, stk. 2, i code pénal, sammenholdt med artikel 5-1 i code de procédure pénale.

¹¹ Lag (2014:307) om straff för penningtvättsbrott, 3 §.

¹² Artikel 39, stk. 1, litra d), L. 4557/2018.

straffen for hvidvask af penge ikke er tilstrækkelig høj for en bred vifte af de underliggende lovovertrædelser, der er fastsat i direktivet.

Artikel 6 – Skærpende omstændigheder

I **artikel 6, stk. 1**, fastsættes to obligatoriske skærpende omstændigheder: Når hvidvask af penge **begås inden for en kriminel organisation**, eller når den **begås som led i en "forpligtet enheds" erhvervsmæssige aktiviteter**, dvs. en enhed, der er underlagt specifikke indberetnings- og kundekontrolforpligtelser i henhold til EU's lovgivning om bekæmpelse af hvidvask af penge¹³.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at **Litauen, Polen og Slovenien** ikke i deres lovgivning har indført den skærpende omstændighed, at hvidvaskningen begås af en forpligtet enhed. **Cypern**¹⁴ har ikke fastsat skærpende omstændigheder for medvirken, tilskyndelse, anstiftelse og forsøg på hvidvask af penge. **Grækenland**¹⁵ kan ikke anvende skærpende omstændigheder, når den underliggende lovovertrædelse er en mindre forseelse, hvilket i praksis udelukker en lang række af de underliggende lovovertrædelser, der er fastsat i direktivet.

Ved **artikel 6, stk. 2**, gives medlemsstaterne mulighed for at indføre to yderligere skærpende omstændigheder, **a)** når de hvidvaskede formuegoder er af betydelig værdi, eller **b)** når de hvidvaskede formuegoder stammer fra en række specifikke lovovertrædelser¹⁶. **Mulighed a) blev gennemført af 14 medlemsstater**¹⁷, **mulighed b) af fire medlemsstater**¹⁸.

Alle medlemsstater, der benyttede mulighederne, gennemførte dem på en måde, der var i overensstemmelse med direktivet.

Artikel 7 – Juridiske personers ansvar

I henhold til direktivet skal det være muligt at holde juridiske personer ansvarlige for hvidvaskforbrydelser, herunder selvhvidvask. Dette omfatter handlinger foretaget af enhver person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling i den pågældende enhed (**artikel 7, stk. 1**). Medlemsstaterne skal også sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar, hvis manglende tilsyn eller kontrol har gjort det muligt at begå lovovertrædelsen (**artikel 7, stk. 2**). Juridiske personers ansvar bør dog ikke udelukke muligheden for at indlede en straffesag mod fysiske personer, der er involveret som gerningsmænd til lovovertrædelserne (**artikel 7, stk. 3**).

For så vidt angår juridiske personers ansvar, har Frankrig ikke i sin lovgivning indført muligheden for at holde juridiske personer ansvarlige, når hvidvask af penge var mulig på grund af manglende tilsyn eller kontrol fra en person i en ledende stilling i den pågældende enhed.

¹³ Jf. navnlig artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggelse af anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (*EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73, seneste konsoliderede udgave findes på: [EUR-Lex – 02015L0849-20241230 – DA – EUR-Lex](#)*).

¹⁴ Del I, § 4, stk. 4. L. 188(I)/2007.

¹⁵ Artikel 39, stk. 1, litra d), L. 4557/2018.

¹⁶ Deltagelse i en organiseret kriminel gruppe eller pengeafpresning, terrorisme, menneskehandel og smugling af migranter, seksuel udnyttelse, ulovlig handel med narkotika og korruption.

¹⁷ Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Grækenland, Kroatien, Letland, Polen, Slovakiet, Slovenien, Sverige, Tjekkiet, Ungarn og Østrig.

¹⁸ Finland, Grækenland, Kroatien og Spanien.

Artikel 8 – Sanktioner for juridiske personer

I henhold til **artikel 8** skal medlemsstaterne sikre, at en juridisk person, der holdes ansvarlig i henhold til artikel 7, **kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder under alle omstændigheder bødestraf eller administrativt pålagte bøder**. Alle medlemsstaterne har gennemført denne bestemmelse korrekt.

Dertil kommer, at der i **artikel 8 opregnes muligheder for yderligere sanktioner**, fra udelukkelse af den juridiske enhed fra offentlige ydelser eller tilskud, til udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, forbud mod udøvelse af kommercielle aktiviteter, anbringelse af enheden under retsligt tilsyn, lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen, og endda muligheden for et retsligt påbud om at opløse virksomheden (dvs. likvidation). **19 medlemsstater¹⁹ har gjort brug af en eller flere af disse muligheder. Seks medlemsstater har slet ikke gjort brug af nogen af mulighederne.**

Alle medlemsstater, der har anvendt disse muligheder, har gennemført dem på en måde, der er i overensstemmelse med direktivet.

Artikel 9 – Konfiskation

I henhold til **artikel 9** skal medlemsstaterne, **alt efter hvad der er relevant, sikre, at de nationale kompetente myndigheder indefryser eller konfiskerer** udbytte fra og redskaber, som anvendes eller påtænkes anvendt til at begå eller medvirke til at begå, hvidvask af penge som omhandlet i dette direktiv, i overensstemmelse med direktiv 2014/42/EU om konfiskation²⁰.

Alle 25 medlemsstater har gennemført artikel 9 i overensstemmelse med direktivet.

Artikel 10 – Jurisdiktion

I henhold til **artikel 10, stk. 1**, skal en medlemsstat fastsætte sin **jurisdiktion** over lovovertrædelser vedrørende hvidvask af penge, når lovovertrædelsen er begået på dens område (**artikel 10, stk. 1, litra a**)), eller når gerningsmanden er en af dens statsborgere (**artikel 10, stk. 1, litra b**)). Alle **medlemsstater** har gennemført bestemmelsen i overensstemmelse med direktivet.

For så vidt angår **artikel 10, stk. 1, litra b**), skal det bemærkes, at netop i det tilfælde, hvor gerningsmanden er statsborger i medlemsstaten, er bestemmelsen blevet gennemført på forskellig vis, især med hensyn til kravet om **dobbel strafbarhed**²¹.

---

¹⁹ Belgien, Cypern, Frankrig, Grækenland, Italien, Kroatien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Polen, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Tjekkiet, Tyskland og Ungarn.

²⁰ Se betragtning 16 til direktivet om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge: "[...] Medlemsstaterne bør som minimum sikre indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbare forhold i alle de i direktiv 2014/42/EU omhandlede tilfælde. Medlemsstaterne bør også kraftigt overveje at muliggøre konfiskation i alle tilfælde, hvor det ikke er muligt at indlede eller afslutte en straffesag, herunder i tilfælde, hvor lovovertræderen er afdøet ved døden."

²¹ Dette er princippet om, at jurisdiktion kun kan fastslås, når den pågældende adfærd er strafbar både i retsforfølgelsesstaten og i den stat, hvor den blev begået.

I mangel af en specifik bestemmelse om dette spørgsmål synes **10 medlemsstater**²² at have gennemført direktivet uden udtrykkeligt at fastsætte dobbelt strafbarhed som en forudsætning for at udøve jurisdiktion. Omvendt har **11 medlemsstater**²³ udtrykkeligt indarbejdet ovennævnte krav som en betingelse for at fastslå jurisdiktion over deres egne statsborgere. **Tre medlemsstater**²⁴ har imidlertid udtrykkeligt udelukket kravet om dobbelt strafbarhed for hvidvaskforbrydelser.

Ved **artikel 10, stk. 2**, gives medlemsstaterne mulighed for at udvide deres jurisdiktion til sager, hvor **a)** gerningsmanden har sit sædvanlige opholdssted på deres område, eller **b)** når lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, der er etableret på deres område. **14 medlemsstater**²⁵ har gjort brug af muligheden i **artikel 10, stk. 2, litra a)**. **Ti medlemsstater**²⁶ har gjort brug af muligheden i **artikel 10, stk. 2, litra b)**, på en korrekt måde.

Artikel 11 – Efterforskningsmidler

I henhold til **artikel 11 skal effektive efterforskningsværktøjer**, såsom dem, der anvendes i sager om organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, være tilgængelige for de personer, enheder eller tjenester, der er ansvarlige for efterforskning eller retsforfølgning af hvidvask af penge, herunder medvirken, tilskyndelse, anstiftelse og forsøg²⁷. **Alle 25 medlemsstater har gennemført artikel 11 i overensstemmelse med direktivet.**

3 KONKLUSIONER

I betragtning af betydningen af hvidvask af penge for organiserede kriminelle netværk som et afgørende finansieringsredskab og som et middel til at sikre ulovlige gevinster og til at infiltrere den lovlige økonomi, er harmoniseringen af den strafferetlige reaktion på hvidvask af penge et væsentligt element i Unionens bredere bestræbelser på at ødelægge og opløse kriminelle netværk, som fremhævet i den europæiske strategi for den indre sikkerhed ProtectEU²⁸.

Kommissionen anerkender medlemsstaternes bestræbelser på at gennemføre direktivet. Selv om der stadig er visse uoverensstemmelser og mangler, har gennemførelsen af direktivet samlet set i det store og hele været i overensstemmelse, idet medlemsstaterne har truffet omfattende foranstaltninger for at tilpasse de nationale love til EU's standarder. De fleste medlemsstater har vedtaget specifik lovgivning for at opfylde kravene i direktivet, mens nogle få helt eller i vid udstrækning har baseret sig på eksisterende nationale bestemmelser.

For at sikre en fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktivet vil Kommissionen fortsat støtte medlemsstaterne i at afhjælpe de konstaterede mangler. Dette omfatter overvågning og sikring af, at de nationale foranstaltninger er i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

---

²² Bulgarien, Finland, Italien, Letland, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn.

²³ Belgien, Cypren, Estland, Frankrig, Kroatien, Litauen, Luxembourg, Spanien, Sverige, Tyskland og Østrig.
²⁴ Grækenland, Nederlandene og Rumænien.

²⁵ Belgien, Estland, Finland, Kroatien, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Portugal, Slovakiet, Spanien, Sverige og Østrig.

²⁶ Estland, Grækenland, Letland, Luxembourg, Polen, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Tjekkiet og Østrig.

²⁷ Jf. også betragtning 19: "*Det bør i den forbindelse sikres, at der står tilstrækkeligt personale og målrettet uddannelse, ressourcer og ajourført teknologisk kapacitet til rådighed. [...]*."

²⁸ [EUR-Lex – 52025DC0148 – DA – EUR-Lex.](#)